

Πώς περνούσαν τον ελεύθερο χρόνο τους τα παιδιά στην Αρχαία Ελλάδα; Τι παιχνίδια έπαιζαν; Δες μερικά από τα δημοφιλέστερα παιχνίδια της αρχαιότητας για να ανακαλύψεις ότι μερικά πράγματα μένουν ίδια... στους αιώνες!

Στη βρεφική ηλικία δημοφιλέστατη ήταν η **πλαταγή**, μια **πήλινη κούδουνίστρα** που την έβαζαν στο χέρι του μωρού για να την κουνάει και να ξεχνιέται με τον ήχο που έκαναν τα πετραδάκια που είχε μέσα και να σταματάει τα κλάματα. Με αυτή πίστευαν ότι ξεγελούσαν και τα κακά πνεύματα που παραμόνευαν γύρω από την κούνια του μωρού.

Λίγο μεγαλύτερα σε ηλικία βρέφη έπαιζαν με τα **αθύρματα**, αλογάκια ή άλλα ζώα πάνω σε ρόδες που έσερναν σε όλο το σπίτι.

Τα κορίτσια συνήθιζαν να παίζουν με **πλαγγόνες**, δηλαδή **κούκλες πήλινες** των οποίων τα χέρια και τα πόδια στερεώνονταν στο σώμα με σύρμα έτσι ώστε να κουνιούνται και να μοιάζουν ζωντανές. Μάλιστα τις έντυναν με ρουχαλάκια που έραβαν οι γυναίκες του σπιτιού ειδικά για αυτή τη δουλειά. Τους φορούσαν παπουτσάκια και τις έβαζαν να περπατήσουν, να χορέψουν, να κοιμηθούν. Έπλαθαν ολόκληρο νοικοκυριό με αυτές, χρησιμοποιώντας μικροσκοπικά πήλινα αγγεία σαν και αυτά που χρησιμοποιούσαν καθημερινά στο σπίτι τους, ενώ έστηναν και μικρά σπιτάκια επιπλωμένα με καρέκλες,

τραπεζάκια και κρεβάτια.

Αγόρια και κορίτσια έπαιζαν βέβαια και με τη **σφαίρα**, δηλαδή την μπάλα. Οι μπάλες ήταν φτιαγμένες από πολύχρωμα κομμάτια ύφασμα ραμμένα μεταξύ τους και παραγεμισμένες με αλογότριχες ή άμμο. Λένε πως η Ναυσικά, η κόρη του βασιλιά των Φαιάκων Αλκίνοου, πρώτη σκέφτηκε τα παιχνίδια με τη μπάλα. Ο Όμηρος μάλιστα περιγράφει πως ο Οδυσσέας φτάνοντας στη χώρα των Φαιάκων, βρήκε τη Ναυσικά και τις φίλες της να παίζουν μπάλα στην ακροποταμιά.

Από τα πιο αγαπημένα παιχνίδια των μεγαλύτερων παιδιών ήταν οι **αστραγάλοι**. Τους αστραγάλους τους μάζευαν από τα πίσω πόδια των κατσικιών και των αρνιών. Καμιά φορά, όμως, αντί για αστραγάλους χρησιμοποιούσαν πετρούλες ή καρύδια και αμύγδαλα τα οποία μόλις το παιχνίδι έληγε, τα έτρωγαν κιόλας!

Άλλο πολύ γνωστό παιχνίδι ήταν η **σκασπέρδα, η σημερινή διελευστίνδα**. Οι παίκτες καρφώνουν στο χώμα ένα δοκάρι που στο μέσο του έχει μια τρύπα από όπου περνούν ένα σκοινί. Στις δύο άκρες του δένεται από ένας παίκτης, έτσι ώστε ο ένας να μην κοιτά τον άλλον, και προσπαθούν, τραβώντας με δύναμη, να φέρουν ο ένας τον άλλον κοντά στη δοκό. Το παιχνίδι αυτό παίζεται και με ισάριθμους από κάθε πλευρά παίκτες.

Στη **χαλκή μυία (χρυσόμυγα)** τη σημερινή **τυφλόμυγα** δηλαδή, τα παιδιά δένουν με μαντήλι τα μάτια ενός παίκτη που φωνάζει: «πάω να κυνηγήσω τη χρυσόμυγα» . Οι άλλοι του απαντούν: «Θα την κυνηγήσεις αλλά δεν θα την πιάσεις» και τον κτυπούν με ραβδάκια. Ο παίκτης με τα δεμένα μάτια προσπαθεί να πιάσει έναν από αυτούς και μόλις το πετύχει παίρνει τη θέση του.

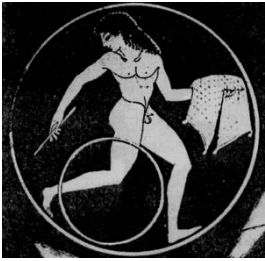
Η **ακινήτιδα** πάλι, δεν είναι άλλη από το γνωστό παιχνίδι **« αγαματάκια, ακούνητα, αμίλητα και αγέλαστα»**. οι παίκτες μόλις δοθεί το σύνθημα πρέπει να μείνουν ακίνητοι σε όποια στάση βρίσκονται. Εκείνος που θα κουνηθεί βγαίνει από το παιχνίδι.

Το **κολλαβίζεϊν** σήμερα οι περισσότεροι το ονομάζουν **«μπιζζζ»**: Ένας παίκτης στέκεται όρθιος και με το χέρι του σκεπάζει τα μάτια του. Ένας άλλος τον κτυπά και συγχρόνως τον ρωτά με ποιο χέρι τον κτύπησε.

Στην **αποδιδρασκίνδα** , ένας παίκτης κλείνει τα μάτια του και οι άλλοι τρέχουν να κρυφτούν σε ορισμένο χρόνο. Ο παίκτης ανοίγει τα μάτια του και ψάχνει να τους βρει. Κάθε φορά που βρίσκει έναν, πρέπει να προλάβει να τρέξει πρώτος πίσω στη θέση του, αλλιώς χάνει. Ναι, ναι, σωστά μάντεψες, είναι **το κρυφό!**

Κρικηλασία, παιχνίδι με κρίκο, τροχό σαν το σημερινό στεφάνι ή τσέρκι.

Στρόμβος ή κύνος είναι η σημερινή σβούρα!

Το τριόδιν, η πασίγνωστη σήμερα τρίλιζα

Η κυβεία, το παιχνίδι με τους κύβους, το γνωστό σε εμάς τα ζάρια

Η αιώρα είναι ταυτισμένη με την ευχάριστη παιδική ηλικία είναι η γνωστή μας κούνια.